ἐπ᾽ ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς λύπη, ἤτοι ἡ ζηλοτυπία ὡς ἐνταῦθα, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν ἡ μέμψις ὡς Εὐριπίδης. A
Ἀποκλείειν φθόνος γυναῖκας. Ἐγὼ γὰρ ὢν μειράκιον] τοῦτό φησιν ἵνα τὸ προπετὲς τῆς ῥήσεως ἐπὶ τὴν ἡλικίαν ἀνενέγκῃ καὶ ἐπὶ τὸ ἐξημμένον, καὶ δόξῃ συγγνώμην ἔχειν ἡ ἁμαρτία, ὅτι μειράκιον ἠπείλησε. ἔστι μὲν οὐκ ἔστιν ἁμάρτημα τὸ τοὺς μὲν φαύλους καταλείπειν ὁμολογῆσαι, καταλαβεῖν δὲ τοὺς χρηστούς. πῶς οὖν νοούμενος ὁ Ζεὺς εἰς τὸ πρῶτον αἴτιον καὶ μᾶλλον βουλόμενος τοὺς ἀγαθοὺς εὖ πράττειν, ἐτύφλωσε τὸν Πλοῦτον εἰπόντα τοῦτο. λέγομεν οὖν ὅτι εἰ πάντως ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς ἀρετὴν ἀσκοῦσι παρείπετο τὸ πλουτεῖν, πάντες ἂν διὰ τὸ πλουτεῖν μετήεσαν τὴν B
ἀρετήν. ὁ δὲ Ζεὺς βουλόμενος τοὺς ἀνθρώπους οὐ διά τι χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι, ἀλλὰ δι᾽ αὐτὴν τὴν ἀρετήν, τοῖς ταύτην ἀσκοῦσι καὶ ἀποτυχίαν χρημάτων, ἔσθ᾽ ὅτε δίδωσιν ἐν τῷ βίῳ. ἵνα ἕκαστος ἐφίηται τῆς ἀρετῆς δι᾽ αὐτὴν τὴν ἀρετήν. οὐ μὴν διὰ τὸ ἐλπίζειν ὅτι πάντως διὰ τῆς ἀρετῆς εὐπορήσει χρημάτων.

Gerardvs. Μειράκιον.] Tuetur quantum poteſt ſuam innocentiam. Si quid, infit, petulantius olim à me dictum eſt, vel incautius, dignum venia fuit. ignoſcendum enim ætatulæ imbecilliori. Peccaſſe autem me nõ puto, Iouem verò iniquius mecum egiſſe credo, vt qui nullo diſcrimine inter homines me agere velit, non etiam, vti exoptabam, ſolo bonorum hominum commer-
B cio frui. Ἠπείλησα, inſolentiùs dixi in inuidiã ſceleratorum, indoctorum, & ineptorum. ὡς τούς, πρὸς τούς. βαδιοίμην, βαδίζω, futurum habet commune βαδίσω, Atticum βαδιῶ, vnde eſt medium futurum βαδιοῦμαι, à quo fit optatiuum βαδιοίμην. Ὁ δέ.] ὁ articulus pro pronomine οὗτος.

Μόνους βαδιοίμην, ὁ δέ μ᾽ ἐποίησε τυφλόν,
Ἵνα μὴ διαγιγνώσκοιμι τούτων μηδένα.
Οὕτως ἐκεῖνος τοῖσι χρηστοῖσι φθονεῖ. C
Χρ. Καὶ μὴν διὰ τοὺς χρηστούς γε τιμᾶται μόνους,
Καὶ τοὺς δικαίους. Πλ. Ὁμολογῶ σοι. Χρ. Φέρε, τί οὖν
Εἰ πάλιν ἀναβλέψειας, ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ,
Φεύγοις ἂν ἤδη τοὺς πονηρούς; Πλ. Φήμ᾽ ἐγώ.
Χρ. Ὡς τοὺς δικαίους δ᾽ ἂν βαδίζοις; Πλ. Πάνυ μὲν οὖν.
Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.
Χρ. Καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν. οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ ὁ βλέπων. D
Πλ. Ἄφετόν με νῦν· ἴστον γὰρ ἤδη τἀπ᾽ ἐμοῦ.

Adire ſolos vellem: ſed me Iuppiter
Occæcauit, vt horum dignoſcam neminem.
C *Adeò frugi hominibus hic Deus malè inuidet.*
CH. *Atqui ille honorem accipit à iuſtis & bonis*
Solis. PL. *Fateor.* CH. *Age tu, ſi viſum pristinum*
Recuperes, nunquid fugies iam deinceps malos?
PL. *Ita loquor.* CH. *Ad iuſtos diuertes?* PL. *Scilicet.*
Nã nuſquã ipſos iam longo vidi tẽpore.
CH. *Neq; id mirũ: quãdo ego oculatus eiuſmodi*
Haud vſquam video. PL. *Dimittite nunc me: quæ enim*
D *Scire ex me voluiſtis, ea tenetis omnia.*

Σχόλια. Ὁ δέ μ᾽ ἐποίησε τυφλόν.] παρῴδηται ἐκ τοῦ Ἡσιόδου, Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισιν. ἢ ὅτι ἀνόσιος ὁ διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ πλούτου φόρτος τοῖς δικαίοις, εἰ χαυνωθεῖεν ἐκ περιουσίας.

Gerardvs. Ἐποίησε τυφλόν,] ſine periphraſi vno verbo dicas ἐτύφλωσε. ἵνα μή, μὴ abundat, cum ſequatur altera negatio in μηδένα. οὕτως, vt ſuæ faueat cauſæ, indignum facinus Iouis repetẽs, E
in impium ἐπιφώνημα erumpit. neque enim ideo Plutum excæcauit Iupiter, quòd bonis inuideret, ſed hoc conſilio vult virtutem propter ſe amari, non ob aliud. Iam ſi illi demum diuites euaderẽt, qui ſtudioſi eſſent, & virtutem colerent, pleroſque videres qui ideo virtutem amplecterentur, quòd per eam diteſcerent. Quare virtutem, non propter virtutem, ſed propter opulentiam amarent. τοῖσι χρηστοῖσι pro τοῖς χρηστοῖς. καὶ μήν. Bonis bona deberi, non malis, & omnes ſciunt, & ſenarius hic F
Græcorum teſtatur verſiculus:

Ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ ἐσθλὰ καὶ διδοῖ Θεός. id eſt,
Bono certè viro bona etiam largitur Deus.

Quare Chremylus dum Pluto aſſentitur, & eius fauorem ambit, his verbis illatum vult, non ſine malo animo Iouis fieri, quod à probis Plutum arceat, eos contrà, paupertate premi, ac grauia permulta perpeti ſinat.

Σχόλια. Διὰ τοὺς χρηστούς γε.] ἰστέον ὅτι ἡ διὰ πρόθεσις, οὐ μόνον γενικῇ συντάσσεται ὅταν δηλοῖ ἐνέργειαν, G
ἀλλὰ καὶ αἰτιατικῇ, ὡς ἐνταῦθα. εὑρήσεις δὲ τοῦτο καὶ ἐν πολλοῖς τῶν λογοποιῶν. καὶ μὴν ὅταν δηλοῖ αἰτίαν, αἰτιατικῇ μὲν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συντάσσεται. ἀλλὰ καὶ πρὸς γενικὴν εὕρηται σπανίως. Ὁμολογῶ σοι.] συμφωνῶ σοι. ὅμοιά σοι λέγω ἐν τούτῳ. εὑρίσκεται δὲ καὶ πρὸς αἰτιατικήν.

Gerardvs. Φέρε.] Quoniam impium eſt, nec ſatis tutum de Ioue malè vel ſentire, vel dicere, Chremylus occeptam interrumpit diſputationem, alióque ſe conuertit. Tranſitioni commodiſſima eſt hæc vocula, φέρε, quaſi diceret agè, omiſſis hiſce, aliud tractemus. ἀναβλέψειας, ἀνὰ quod
E cum βλέπω hîc iungitur, aliud nihil eſt, quàm πάλιν, quod præcedit. Alterum itaque ἐκ παραλλήλου poſitum cenſeatur. Πρὸ τοῦ,] vno verbo aduerbialiter ponitur pro πρώην. Quod ſi vocibus diductis legas πρὸ τοῦ, ſubaudies χρόνου, vt cùm dicimus πρὸ μικροῦ, paulò antè. Φήμ᾽,] φημί. Habet hoc verbum non modò conſenſum, ſed & aſſeuerationẽ. βαδίζοις. Ideo hoc addit, quod Plutus aſpernari bonos potuiſſet, quorum gratia viſum amiſiſſet.

Σχόλια. Πολλοῦ γὰρ αὐτούς.] διὰ τὸν ἐπιχώριον
F τρόπον. ταῦτα γὰρ εἰς τὴν τῶν Ἀθηναίων φησὶ πολιτείαν, ἀποσκώπτων αὐτοὺς ὡς πονηρούς.

Gerardvs. Ἑώρακα.] Athenienſiũ rempub. & τὸν ἐπιχώριον τρόπον, manifeſtè perſtringit. Perfectum eſt Atticum ἑώρακα ab ὁράω. οὐδ᾽ ἐγώ. ſ. ἑώρακα.

Σχόλια. Καὶ θαῦμά γ᾽ οὐδέν.] οὐδέν φησι παράδοξον εἰ τυφλὸς ὢν οὐχ ἑώρακας.

Gerardvs. Ἄφετον.] ἀφίημι facit indefinitum β imperatiui ἄφες, vnde eſt ſecunda hæc
G dualis perſona. Ἴστον] pro ἴσατον per ſyncopen ab ἴσημι. Τ᾽ ἀπ᾽ ἐμοῦ, τὰ ἀπὸ ἐμοῦ, rationem rerum mearum, qui ſim, vnde veniam, & cæcitatis meæ cauſam. Μὰ Δία.] μὰ negat, non per Iouem. ſ. ἀφήσομεν σε. Ἑξόμεθα,] futurum τοῦ ἔχομαι, quod eſt, ita alicui hæreo, vt ab eo reuelli nequeã. Ἐμέλλετον.] μέλ-